

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 273/2016
19.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Марине Говедарице, чланова већа, у парници тужиље мал. Н.М. из Р., чији је законски заступник мајка Т.М. из Р., коју заступа Т.Б., адвокат из Р., против туженог З.М. из Р., чији је пуномоћник В.С., адвокат из К., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 392/15 од 01.10.2015. године, у седници одржаној 19.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Основног суда у Аранђеловцу - Судска јединица у Тополи П2 224/2014 од 19.05.2015. године и пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 392/15 од 01.10.2015. године тако што **СЕ УСВАЈА** тужбени захтев и **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени З.М. из Р. да на име доприноса за издржавање своје мал. кћерке Н.М. из Р. плаћа месечно 20% од месечне зараде коју остварује у ПД Ц. ЕД Е. из К., законској заступници мал. Н.М. њеној мајци Т.М.из Р., почев од 07.08.2014. године па убудуће док за то буду постојали законски услови.

Овом пресудом мења се пресуда Општинског суда у Тополи П2 8/09 од 28.07.2009. године и Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2477/2010 од 18.05.2010. године, у делу у коме је одређена висина доприноса туженог за издржавање тужиље мал. Наталије Максимовић.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу - Судска јединица у Тополи П2 224/2014 од 19.05.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име дела свог доприноса за издржавање плаћа месечно 20% од месечне зараде коју остварује као запослени у ПД Ц. ЕД Е. у К., те да му се наведени износ одбија приликом исплате зараде и уплаћује законском заступнику мал. тужиље на рачун код Војвођанске банке почев од 07.08.2014. године па убудуће док за то буду постојали законски услови, те да се измени пресуда Општинског суда у Тополи

П2 8/09 од 28.07.2009. године и Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2477/2010 од 18.05.2010. године у делу у коме је одређена висина обавезе доприноса за издржавање тужиље мал. Н.М.. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суда у Крагујевцу је пресудом Гж2 392/15 од 01.10.2015. године одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Општинског суда у Тополи П2 8/09 од 28.07.2009. године и допунском пресудом истог суда од 10.12.2009. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2477/10 од 18.05.2010. године, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање своје кћерке мал. Н.М. плаћа месечно 15% од своје месечне зараде. Тужиља је, преко законске заступнице, поднела тужбу ради измене одлуке о висини издржавања, наводећи да су се од доношења ове пресуде измениле околности, с обзиром да су се њене потребе повећале, јер је ученица шестог разреда основне школе и свакодневно јој је потребан новац за доручак, уџбенике, одећу, обућу, екскурзије и друго. Мал. Н. живи у домаћинству са мајком Т. у изнајмљеном стану у Р. и плаћају закупнину од 60 евра месечно. Законска заступница тужиље је запослена у Демократској странци и у периоду септембар-децембар 2014. године, јануар и фебруар 2015. године остварила је право на месечну зараду у износу од 24.228,00 динара. Од фебруара 2015. године законска заступница не прима зараду, али у току 2013. године три пута је добила неку врсту помоћи у укупном износу од 50.000,00 динара. Мал. тужиља сада има 12 година и њене потребе на месечном нивоу износе 15.500,00 динара. Тужени је стамбено обезбеђен, засновао је нову брачну заједницу са супругом која није запослена, али је здрава и радно способна, запослен је на неодређено време и његова примања су од доношења претходне пресуде повећана. Утврђено је да је зарада туженог у децембру 2014. године износила 102.194,05 динара, у јануару 2015. је износила је 101.536,98 динара и у фебруару 2015. године 93.178,53 динара. Има и законску обавезу издржавања према старијој кћерки Б. у износу од 20% од зараде коју остварује.

На утврђено чињенично стање, нижестепени судови су погрешно применили материјално право када су одбили тужбени захтев за измену и повећање раније досуђеног износа издржавања.

По схватању овог суда, испуњени су услови предвиђени чланом 164. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр 18/05) за измену одлуке о висини издржавања тужиље, с обзиром да су се од од доношења претходне одлуке промениле околности и на страни тужиље мал. Н. као издржаваног лица и на страни туженог као обвезника издржавања. Наиме, у време доношења претходне одлуке тужиља имала је седам година и тек је кретала у школу, а њене потребе на месечном нивоу су износиле 10.000,00 динара. Сада њене потребе износе 15.500,00 динара и обухватају трошкове за куповину уџбеника, свезака, екскурзије, доручка, одеће и обуће, као и трошкове везане за ваншколске активности, с обзиром да тренира кошарку. Тужени је у време доношења претходне пресуде из 2009. године имао примања од 50.000,00 динара, а сада су му примања према извештају ЕД Ш. удвостручена.

Имајући наведено у виду, испуњени су услови да се повећа издржавање мал. Н. у траженом износу од 20%, с обзиром на повећане потребе за њено издржавање, као и повећање прихода на страни даваоца издржавања. Овим износом, као и износом који ће законска заступница издвајати за издржавање тужиље (при чему се у допринос законске заступнице урачунава и свакодневна брига и старање у подизању мал. детета), потребе тужиље ће на адекватан начин бити задовољене, с обзиром на узраст и средину у којој живи, а плаћањем досуђеног износа, тужени неће угрозити своју егзистенцију, као ни егзистенцију пунолетне кћерке Б. према којој такође има обавезу издржавања.

Новчано изражене потребе тужиље као повериоца издржавања утврђене су према њеном узрасту, здравственом стању и образовним и развојним потребама. Приликом доношења одлуке овај суд је као један од критеријума за одређивање издржавања узео у обзир и минималну суму издржавања коју прописује министарство надлежно за породичну заштиту, а која је по последњим подацима износила 23.314,00 динара. Висина утврђених потреба тужиље на месечном нивоу опредељена је на износ од око 15.500,00 динара и обухвата основне трошкове за њену исхрану, школске и ваншколске активности. Поред ових основних потреба везаних за образовање и развој тужиље морају се имати у виду и трошкови становања у закупљеном стану и одржавања хигијене (личне и у стану) који објективно увећавају укупан новчани износ потребан за издржавање тужиље.

Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао у виду одредбу члана 162. став 3. Породичног закона према којој висина издржавања треба да омогући најмање такав животни стандард за дете као повериоца издржавања, какав ужива родитељ дужник издржавања.

Из свих наведених разлога је преиначењем нижестепених пресуда на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**